

Brusel 14. července 2020
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2020/0119 (NLE)

9209/1/20
REV 1

FISC 145
ECOFIN 544

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchylovící se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/...

ze dne ...,

**kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784,
kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchylovící se
od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES
o společném systému daně z přidané hodnoty**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401¹ bylo Itálii do 31. prosince 2017 povoleno požadovat, aby daň z přidané hodnoty (DPH) splatná za dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci byla těmito orgány zaplacená na zvláštní vázaný bankovní účet správce daně. Toto zvláštní opatření představovalo odchylku od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla pro placení a fakturaci DPH.
- (2) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784² bylo Itálii povoleno uplatňovat toto zvláštní opatření do 30. června 2020 a oblast působnosti tohoto zvláštního opatření byla rozšířena tak, aby zahrnovala dodávky pro určité společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci, a pro společnosti kotované na burze, jež jsou zařazeny na index Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB).

¹ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/1401 ze dne 14. července 2015, kterým se Itálii povoluje zavést zvláštní opatření odchyloující se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7).

² Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2017/784 ze dne 25. dubna 2017, kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchyloující se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty a kterým se zrušuje prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/1401 (Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17).

- (3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 4. prosince 2019, požádala Itálie o prodloužení platnosti povolení používat toto zvláštní opatření do 31. prosince 2023 a o omezení oblasti působnosti zvláštního opatření pouze na dodávky zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci. Dopisem, který Komise zaevidovala dne 27. března 2020, Itálie změnila svou žádost tak, aby požadované prodloužení mělo stejnou oblast působnosti jako povolení udělené prováděcím rozhodnutím (EU) 2017/784.
- (4) Dopisem ze dne 5. května 2020 Komise informovala ostatní členské státy o žádosti, kterou Itálie předložila. Dopisem ze dne 6. května 2020 oznámila Komise Itálii, že má k dispozici veškeré informace, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.
- (5) Toto zvláštní opatření je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Tento balíček opatření, včetně povinnosti elektronické fakturace, která je povolena prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593¹, nahradil jiná kontrolní opatření a umožňuje italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované hospodářskými subjekty a monitorovat jejich platby DPH.

¹ Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchyloující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14).

- (6) Itálie má za to, že v kontextu balíčku zavedených opatření zkracuje povinná elektronická fakturace dobu, kterou daňová správa potřebuje k tomu, aby se dozvěděla o existenci potenciálního případu daňového podvodu či úniku. Itálie má nicméně rovněž za to, že při neexistenci mechanismu oddělených plateb, který byl zaveden zvláštním opatřením, by po provedení křížové kontroly mohlo být vymáhání od subjektů dopouštějících se daňových úniků nebo podvodů nemožné, pokud jsou v insolvenci. Mechanismus oddělených plateb jakožto opatření *ex ante* se totiž ukázal být účinnějším než povinná elektronická fakturace, která je opatřením *ex post*. Konečné údaje o účinnosti zvláštního opatření ukazují, že toto opatření bylo ještě účinnější, než se očekávalo.
- (7) Jedním z dopadů tohoto opatření je, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH obdržené z dodání zboží / poskytnutí služeb. Tito dodavatelé mohou být neustále ve věřitelské pozici a budou muset žádat daňovou správu o vrácení DPH placené na vstupu. Podle informací, které Itálie předložila, mají osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají mechanismu oddělených plateb, – v rozsahu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Tato praxe znamená, že žádosti o vrácení daně související s mechanismem oddělených plateb jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak při výplatě splatných částek v porovnání s neprioritním vrácením daně.

- (8) Jak se uvádí v 7. bodě odůvodnění prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/784, jakmile bude systém vytvořený balíčkem kontrolních opatření, která má Itálie v úmyslu uplatňovat, plně zaveden, neměla by být k tomu, aby bylo možné uplatňovat oddělené platby, již nutná odchylka od směrnice 2006/112/ES. Itálie proto nabídla ujištění, že nebude žádat o obnovení odchylky umožňující používání mechanismu oddělených plateb. Avšak vzhledem k tomu, že je ještě brzy na to, aby bylo možné plně posoudit účinnost těchto opatření, jelikož byla zavedena teprve nedávno, a vzhledem k obtížné době, kterou Itálie zažívá v důsledku pandemie COVID-19, což ztěžuje osobám povinným k dani zavedení potřebných změn v jejich fakturačních systémech a správcům daně přizpůsobení jejich systémů kontroly a informačních technologií, by zrušení opatření mohlo mít za současných okolností významné negativní dopady na boj proti daňovým únikům a pro výběr DPH, jakož i na správní náklady pro osoby povinné k dani. Je proto vhodné prodloužit povolení odchylky od směrnice 2006/112/ES.
- (9) Požadovaná odchylka by měla být časově omezena, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. Toto povolení by tedy mělo být prodlouženo do 30. června 2023, což by skýtalo dostatek času pro posouzení účinnosti opatření prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích.

- (10) Pro zajištění nezbytných následných opatření v rámci této požadované odchylky, a zejména posouzení dopadu na vrácení DPH osobám povinným k dani, na které se tato odchylka vztahuje, by Itálie měla mít povinnost předložit do září 2021 Komisi zprávu o celkové situaci, a zejména o průměrné době potřebné pro vrácení DPH osobám povinným k dani a o účinnosti tohoto zvláštního opatření a jakýchkoli jiných opatření prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích. Uvedená zpráva by měla obsahovat seznam různých prováděných opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.
- (11) Zvláštní opatření je úměrné sledovaným cílům, protože je časově omezené a vztahuje se pouze na odvětví, která představují značné problémy, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření navíc nevyvolává riziko, že by se daňové úniky přesunuly do jiných odvětví nebo do jiných členských států.
- (12) Kvůli obtížím v důsledku pandemie COVID-19 trval postup obnovení odchylky déle než bylo původně očekáváno a nebyl dokončen do 30. června 2020. Pokud by toto rozhodnutí nemělo zpětnou působnost, společnosti, které používají oddělený mechanismus, by musely změnit svůj systém vystavování faktur, aby se změnám ihned přizpůsobily. Stejně tak správce daně by byl nucen zavést obdobné změny svých systémů. Vzhledem k těmto obtížím se nejvíce vhodné požadovat v tomto okamžiku od podniků a správců daně, aby takové změny uskutečnili. Za účelem zajištění právní kontinuity uvedeného opatření by se toto rozhodnutí mělo použít se zpětným účinkem.

- (13) Odchylka nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou na stupni konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.
- (14) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784 se mění takto:

- 1) v článku 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Do 30. září 2021 předloží Itálie Komisi zprávu o celkové situaci ohledně vracení DPH osobám povinným k dani, jichž se týkají opatření uvedená v člancích 1 a 2, a zejména o průměrné době trvání postupu vrácení daně a o účinnosti tohoto opatření a jiných opatření, která jsou prováděna Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích. Uvedená zpráva musí obsahovat seznam různých prováděných opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.“;

- 2) v článku 5 se datum „30. června 2020“ nahrazuje datem „30. června 2023“.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. července 2020.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
